

Czwartek 5 lutego 2009 r.

Handel międzynarodowy i internet

P6_TA(2009)0049

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie handlu międzynarodowego i Internetu (2008/2204(INI))

(2010/C 67 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pkt 18 deklaracji ministerialnej z Singapuru w sprawie handlu produktami technologii informacyjnej (znanej również jako umowa o technologii informacyjnej (ITA)), przyjętej na pierwszej sesji konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w dniu 13 grudnia 1996 r.,
- uwzględniając deklarację ministerialną z Genewy w sprawie globalnego handlu elektronicznego, przyjętą na drugiej sesji konferencji ministerialnej WTO w dniu 20 maja 1998 r.,
- uwzględniając wniosek Wspólnot Europejskich dotyczący kwestii klasyfikacji i programu prac w odniesieniu do handlu elektronicznego, przedłożony WTO w dniu 9 maja 2003 r.,
- uwzględniając pkt 46 deklaracji ministerialnej z Hongkongu w sprawie programu prac z Ad-Dauh, przyjętej na szóstej sesji konferencji ministerialnej WTO w dniu 18 grudnia 2005 r., który to punkt dotyczy handlu elektronicznego,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2002/38/WE w odniesieniu do okresu stosowania systemu podatku od wartości dodanej stosowanego do usług radiowych i telewizyjnych oraz niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną oraz sprawozdanie Komisji dla Rady na temat dyrektywy Rady 2002/38/WE z dnia 7 maja 2002 r. zmieniającej oraz tymczasowo zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do systemu podatku od wartości dodanej stosowanego do usług radiowych i telewizyjnych oraz niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną (COM(2006)0210),
- uwzględniając dyrektywę 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 792/2002 z dnia 7 maja 2002 r. zmieniające czasowo rozporządzenie (EWG) nr 218/92 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT) w odniesieniu do dodatkowych środków odnoszących się do handlu elektronicznego ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję nr 70/2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach ceł i handlu ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 15.5.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2008, s. 21.

Czwartek 5 lutego 2009 r.

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, dyrektywę 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń, dyrektywę 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej ⁽¹⁾, dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa w sprawie prywatności i łączności elektronicznej) ⁽²⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów) ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 maja 1998 r. w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie Inicjatywy europejskiej dotyczącej handlu elektronicznego ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Kultury i Edukacji (A6-0020/2009),
- A. mając na uwadze, że ponad połowa obywateli UE i niemal 1,5 miliarda osób na całym świecie ma dostęp do Internetu; mając na uwadze, że jeden na trzech obywateli UE dokonuje zakupów w Internecie, lecz zaledwie 30 milionów dokonuje transgranicznych zakupów w Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że według WTO handel elektroniczny określa się jako „produkcję, reklamę, sprzedaż i dystrybucję produktów za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych”,
- C. mając na uwadze, że można wprowadzić rozróżnienie między dostarczaniem treści na fizycznych nośnikach medialnych a treścią kodowaną cyfrowo i przesyłaną przez Internet, czyli niezależnie od mediów wykorzystujących nośniki fizyczne, przez sieci stacjonarne i bezprzewodowe,
- D. mając na uwadze, że handel elektroniczny można prowadzić albo w postaci transakcji na linii przedsiębiorstwo-przedsiębiorstwo, przedsiębiorstwo-konsument, albo konsument-konsument; mając na uwadze, że handel za pomocą platform internetowych znacząco zmienił sposób, w jaki ludzie prowadzą handel towarami i usługami, tworząc zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) nowe możliwości zdobywania nowych klientów ponad granicami,
- E. mając na uwadze, że utrzymanie otwartego charakteru Internetu jest podstawowym warunkiem jego nieustannego rozwoju, a także rozwoju szerszej pojętej gospodarki i światowego handlu, w przypadku których coraz częściej wykorzystuje się technologie związane z Internetem,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0449.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 167 z 1.6.1998, s. 203

⁽⁵⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 370.

Czwartek 5 lutego 2009 r.

- F. mając na uwadze, że MŚP mogą czerpać szczególne korzyści z handlu elektronicznego pod względem dostępu do rynków zewnętrznych; mając jednak na uwadze, że pełny rozwój nowych metod handlu elektronicznego wciąż napotyka różne przeszkody związane ze stosowaniem tych metod w praktyce,
- G. mając na uwadze, że swobodny przepływ informacji jest istotny dla ułatwiania handlu elektronicznego oraz dla otwartej i bezpiecznej sieci, umożliwiającej upowszechnianie i dostęp do Internetu, jako że informacja jest fundamentem, na którym budowana jest światowa gospodarka XXI wieku,
- H. mając na uwadze, że obecnie technologie informacyjne i komunikacyjne są wszechobecne w gospodarce oraz że rozwijane są i rozpowszechniane nowe platformy i sieci; mając na uwadze potrzebę stosowania otwartych standardów, które mają znaczenie dla innowacji, konkurencji i dokonywania przez konsumentów efektywnego wyboru,
- I. mając na uwadze, że dalszy rozwój nowego „cyfrowego” środowiska handlowego dostarcza już i będzie nadal dostarczał nowych okazji do dokonywania tradycyjnych i nowoczesnych transakcji handlowych, wzmacnia i będzie nadal wzmacniał pozycję konsumenta w łańcuchu handlowym, prowadzi i będzie nadal prowadzić do zupełnie nowatorskich modeli biznesu w na linii konsument-producent,
- J. mając na uwadze, że Internet stwarza konsumentom możliwość podejmowania bardziej świadomych decyzji pod względem jakości i ceny w porównaniu do tradycyjnych sposobów dokonywania zakupów, oraz mając na uwadze, że reklamy internetowe stały się ważnym środkiem ułatwiającym transgraniczną wymianę handlową przedsiębiorstwom bez względu na wielkość, a zwłaszcza MŚP, umożliwiając im dotarcie do nowych klientów,
- K. mając na uwadze, że rosnąca skala korzystania z Internetu w celach handlowych niesie ze sobą znaczne możliwości, ale również pewne wyzwania,
- L. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa świadczące usługi związane z dostarczaniem treści należy zachęcać do angażowania się w nowe i innowacyjne modele biznesu wykorzystujące możliwości oferowane przez Internet i handel elektroniczny,
- M. mając na uwadze, że technologia i ekonomia będą dyktowały rozwiązania prawne, jako że obecna mozaika ram prawnych jest wyraźnie nieodpowiednia,
- N. mając na uwadze, że handel elektroniczny ogólnie opiera się na ochronie własności intelektualnej, a bezpieczne i przewidywalne środowisko prawne ochrony własności intelektualnej, dotyczące również wyjątków i ograniczeń, jest konieczne, aby promować innowacje technologiczne oraz transfer/rozpowszechnianie technologii,
- O. mając na uwadze, że zaobserwowano, iż zgodnie z prawem krajowym ważnych partnerów handlowych UE najpierw należy uzyskać zezwolenie na świadczenie usług telekomunikacyjnych, aby móc świadczyć usługi związane z handlem elektronicznym, co prowadzi do powstania zbędnego obowiązku, zwłaszcza ze względu na złożone procedury stosowane podczas wydawania takich zezwoleń,
- P. mając na uwadze, że rola, jaką handel elektroniczny odgrywa wśród członków WTO, zwiększyła się gwałtownie w takich dziedzinach jak bankowość, sektor telekomunikacji, przemysł komputerowy i reklamy, dystrybucja i ekspresowe usługi pocztowe; mając na uwadze, że liczba państw, które nie ograniczają transgranicznego dostępu w takich obszarach, jest już znaczna; mając na uwadze, że minęło dziesięć lat od uruchomienia programu prac WTO na rzecz handlu elektronicznego,

Czwartek 5 lutego 2009 r.

Q. mając na uwadze, że podstawowe zasady WTO dotyczące niedyskryminacji, przejrzystości i stopniowej liberalizacji należy stosować z uwzględnieniem szybkości i interaktywności Internetu, metod dokonywania płatności elektronicznych, pośrednictwa, zwiększonego zintegrowania funkcji biznesowych z systemem internetowym, większej elastyczności organizacji biznesowych oraz większego rozdrobnienia przedsiębiorstw,

1. podkreśla korzystny wpływ, jaki Internet wywierał w czasie ostatnich dwudziestu lat na różne czynniki i etapy transgranicznego i międzynarodowego handlu towarami i usługami; podkreśla, że z natury międzynarodowy charakter handlu elektronicznego wymaga uniwersalnego rozumienia i uniwersalnej współpracy;

2. uznaje, że innowacje i kreatywność w zakresie handlu internetowego wspierają rozwój nowych wzorców handlu, takich jak handel między konsumentami; zauważa, że sklepy internetowe działają jak nowi pośrednicy mający na celu ułatwienie wymiany, zwiększenie dostępu do informacji po bardzo niskich kosztach i ogólnie rozszerzenie zakresu stosunków pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność handlową;

3. jest zdania, że MŚP oraz młodzi przedsiębiorcy zaangażowani częściowo lub w całości w internetową działalność handlową faktycznie odnajdują platformę o względnie niskich kosztach administracyjnych i handlowych, z której promują, poprzez dostosowaną do potrzeb klienta reklamę internetową, i sprzedają swoje towary i usługi stale rosnącemu gronu klientów, omijając tym samym pewne bariery handlowe, z których część jest przestarzała, i docierając na odległe i zamknięte wcześniej rynki;

4. uznaje, że do problemów związanych z gwarancją jakości i bezpieczeństwa produktów z powodu braku zwykłych praktyk kontroli na etapie dystrybucji w handlu internetowym należy podejść w nowatorski sposób, np. za pomocą oceny sprzedawców przez konsumentów i przeglądów prowadzonych na linii konsument-konsument;

5. wzywa do przeprowadzenia szczegółowej analizy wpływu handlu internetowego na tradycyjne modele handlu i działania handlowe, aby poznać potencjalnie negatywne skutki i w konsekwencji ich unikać;

6. zauważa z obawą, że konsumenci i sprzedawcy wykorzystujący technologie informacyjno-komunikacyjne są często dyskryminowani w stosunku do konsumentów i sprzedawców prowadzących działalność na rynku poza siecią;

7. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że konsumenci korzystają z dostępu do praktycznie nieograniczonej gamy towarów i usług ze względu na skuteczne zniesienie ograniczeń geograficznych, odległościowych i przestrzennych, jak również z możliwości uzyskiwania przejrzystych i obiektywnych informacji, porównywania cen, dostępności reklam internetowych dostosowanych do potrzeb klienta i wygody wyszukiwania i dokonywania zakupów w Internecie przez całą dobę dzięki podłączeniu do Internetu z domu, pracy czy też dowolnego innego miejsca;

8. zauważa, że powstający rynek cyfrowych towarów i usług niematerialnych przewyższa już tradycyjny handel i tradycyjne świadczenie usług, a ponadto wytworzył szereg nowych pojęć handlowych i wartości ekonomicznych, takich jak nieruchomości cyfrowe (nazwy domen) i dostęp do informacji (wyszukiwarki);

Czwartek 5 lutego 2009 r.

9. wskazuje, że niezgodnego z prawem postępowania, takiego jak podrabianie, piractwo, oszustwa, naruszanie bezpieczeństwa transakcji oraz prywatnej sfery obywateli nie należy przypisywać charakterowi tego medium, lecz należy traktować jak aspekty niezgodnej z prawem działalności handlowej, które istniały wcześniej w świecie fizycznym, a zostały ułatwione i zaognione wskutek rozległych dostępnych możliwości technologicznych, i które występują głównie wówczas, gdy medium nie funkcjonuje przy zachowaniu ścisłej zgodności z obowiązującymi przepisami w celu czerpania korzyści z systemu regulowanej odpowiedzialności; podkreśla konieczność stworzenia mechanizmów na rzecz przyjęcia i wzmocnienia niezbędnych i stosownych środków egzekucyjnych oraz skuteczniejszej i wspólnej koordynacji, co pozwoli na zwalczanie i eliminację istniejących nielegalnych praktyk handlowych w Internecie, zwłaszcza w przypadkach, które mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia publicznego, np. podrabianych lekarstw, bez wywierania wpływu na rozwój międzynarodowego handlu elektronicznego;

10. popiera bezwarunkowe poszanowanie powszechnych wartości moralnych i etycznych państw i narodów, ubolewa jednak nad coraz częstszym nadużywaniem cenzury w odniesieniu do usług i produktów internetowych, która działa jak ukryta bariera handlowa;

11. uznaje potrzebę stosowania otwartych standardów oraz ich znaczenie dla innowacji, konkurencji i dokonywania przez konsumentów efektywnego wyboru; proponuje, by umowy handlowe zawierane przez Wspólnotę Europejską promowały powszechne i swobodne korzystanie z Internetu dla potrzeb handlu elektronicznego, pod warunkiem że konsumenci mają dostęp do wybranych przez siebie usług i produktów cyfrowych oraz mogą z nich korzystać, o ile nie jest to zakazane przepisami prawa krajowego;

12. uważa, że waga wzrostu liczby transakcji transgranicznych, trudności w określeniu charakteru, pochodzenia i adresata transakcji, jak również brak ścieżek audytu i wytycznych kwestionują terytorialny charakter systemów podatkowych; dostrzega szanse na usprawnienie administracji podatkowej, zastąpienie dokumentów papierowych elektroniczną wymianą danych, wypełnianie drogą elektroniczną deklaracji podatkowych oraz automatyzację procesu ściągania podatków;

13. podkreśla potrzebę edukowania konsumentów i przedsiębiorstw oraz potrzebę organizowania medialnych kampanii informacyjnych na temat perspektyw rozwoju, praw i obowiązków wszystkich stron uczestniczących w handlu międzynarodowym przez Internet;

14. ubolewa nad rosnącą liczbą przypadków oszustw internetowych oraz kradzieży zarówno danych osobowych, jak i pieniędzy; uważa, że brak zaufania do bezpieczeństwa transakcji i płatności stanowi najistotniejsze zagrożenie dla handlu elektronicznego; wzywa Komisję do zbadania przyczyn i podwojenia wysiłków mających na celu stworzenie mechanizmów zwiększających zaufanie przedsiębiorstw i osób fizycznych do międzynarodowych elektronicznych systemów płatniczych oraz do stworzenia odpowiednich mechanizmów rozstrzygnięcia sporów związanych z niezgodnymi z prawem praktykami handlowymi;

15. podkreśla, że bezpieczeństwo i wiarygodność transakcji związanych z dobrami i usługami kulturowymi mają ogromne znaczenie;

16. zauważa, że zaufanie uzależnione jest nie tylko od prostych, niezawodnych i bezpiecznych sposobów korzystania z Internetu, ale także, między innymi, od jakości towarów i usług oraz dostępności właściwych rozwiązań;

17. podkreśla potrzebę międzynarodowej współpracy organów regulacyjnych, jeżeli międzynarodowy handel elektroniczny ma osiągnąć pełny potencjał; uważa, że potrzebne jest nowe nowoczesne podejście do problematycznych aspektów handlu elektronicznego w celu zagwarantowania konsumentom ochrony ich prywatności, niższych kosztów i nowych szans związanych z handlem w Internecie;

Czwartek 5 lutego 2009 r.

18. jest zdania, że dyskusja nad obecnymi i przyszłymi wyzwaniami stojącymi przed światowym handlem internetowym powinna odbywać się w atmosferze wzajemnego wsparcia i zorganizowanej współpracy opartej na zinstytucjonalizowanych systemach zasad przy udziale współzależnych od siebie podmiotów, umożliwiając nowoczesne i wspólne zarządzanie przez wiele zainteresowanych stron, czego przykładem jest Forum Zarządzania Internetem; zwraca uwagę, że obecne środki zarządzania Internetem cechuje hybrydowy charakter pozbawiony funkcjonalnych i regulacyjnych zhierarchizowanych instrumentów sterujących;

19. ubolewa nad brakiem jakiegokolwiek postępu w negocjacjach prowadzonych w ramach WTO na temat istotnej kwestii klasyfikacji tzw. produktów cyfrowych, nad faktem, że dłuhańska agenda rozwoju nie nadaje uprawnienia do prowadzenia negocjacji konkretnie w sprawie handlu elektronicznego oraz nad brakiem postępów w kwestii ustanowienia stałego moratorium WTO w sprawie opłat celnych od transmisji elektronicznych; zauważa, że w dalszym ciągu brakuje pewności co do właściwej wyceny opłat celnych od produktów cyfrowych, a także brakuje porozumienia w kwestii zasad i obowiązków, które powinny mieć zastosowanie do produktów dostarczanych w postaci cyfrowej (układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu, układ ogólny w sprawie handlu usługami (GATS) lub handlowe aspekty praw własności intelektualnej);

20. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji skierowany do WTO, aby uaktualnić i rozszerzyć wyżej wymienioną deklarację ministerialną w sprawie ITA, ustalając krótkie ramy czasowe, w celu dodatkowego pobudzenia handlu tymi produktami, przyciągnięcia większej liczby podmiotów, zwrócenia uwagi na bariery pozataryfowe oraz zajęcia się coraz większymi wyzwaniami związanymi z rozwojem technologicznym i konwergencją technologiczną; wyraża ubolewanie nad odmiennymi interpretacjami ITA przez jej sygnatariuszy i wzywa Komisję do pełnego wdrożenia litery i ducha obowiązującej ITA oraz do wsparcia nowoczesnego i realistycznego podejścia do wszelkich przyszłych układów zgodnie z zapotrzebowaniem na większą ilość produktów technologii informacyjnej zwolnionych z ceł przywozowych;

21. z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte do tej pory w ramach porozumienia GATS, traktatów Światowej Organizacji Własności Intelektualnej dotyczących Internetu (WIPO), prawa modelowego Komisji NZ ds. Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL), szeroko zakrojonych prac Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), rozległych ram politycznych przyjętych podczas Konferencji Ministerialnej OECD w Seulu w 2008 r. oraz Światowego Szczytu na Rzecz Społeczeństwa Informacyjnego;

22. podkreśla znaczenie Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, stanowiącej niezbędny instrument gwarantujący utrzymanie wyjątków dla sektora kultury w międzynarodowych transakcjach handlowych w odniesieniu do towarów i usług o charakterze kulturowym i twórczym w międzynarodowych ramach WTO; wzywa Radę i Komisję do szybkiego wdrożenia tej konwencji w ramach strategii polityki wewnętrznej i zewnętrznej Unii Europejskiej;

23. podkreśla fakt, że dwustronne i regionalne umowy o wolnym handlu nie mogą dostarczyć pełnych odpowiedzi na pytania dotyczące szerokiego dostępu do rynku; wzywa mimo to Unię Europejską do regularnego włączania do swoich dwustronnych i regionalnych umów o wolnym handlu wyraźnych przepisów obejmujących szerokie i otwarte wykorzystywanie Internetu do handlu towarami i usługami oraz nieskrępowany przepływ informacji, tak aby powstrzymać się od nakładania lub utrzymywania zbędnych barier w przepływie informacji ponad granicami, oraz poprzez stosowanie zasad niedyskryminujących, przejrzystych i możliwie najmniej ograniczających handel uregulowań odnoszących się do transakcji internetowych; wspiera podejmowane przez UE wysiłki mające na celu rozpoczęcie opartego na współpracy dialogu na temat kwestii regulacyjnych w ramach jej dwustronnych umów z partnerami handlowymi z krajów trzecich; wzywa właściwe instytucje UE i państwa członkowskie, by po zawarciu tych umów były gotowe wnieść wkład do tego dialogu opartego na współpracy;

Czwartek 5 lutego 2009 r.

24. wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości zastosowania instrumentów handlowych, aby je zharmonizować i umożliwić korzystanie z ich gamy w celu promowania mobilnego dostępu do usług internetowych, wspierając przy tym innowacyjność, rozwój i konkurencję;
25. podkreśla, że należy zwrócić uwagę na świadczenie usług internetowych, w tym na prowadzenie handlu elektronicznego, które nie będą podlegały zbędnym krajowym procedurom autoryzacyjnym, zarówno w UE jak i w krajach będących naszymi partnerami handlowymi, skutkującym de facto ograniczeniem świadczenia tego typu usług;
26. jest zdania, że w kontekście międzynarodowych zamówień publicznych, w przypadku których nowe technologie umożliwiają transgraniczny handel elektroniczny, nowe formy np. licytacji kombinatoryjnych dla konsorcjów MŚP, a także publikowanie i ogłaszanie przetargów w sieci prowadzą do znacznego zwiększenia handlu opartego na zamówieniach nie tylko na terenie Unii Europejskiej, ale na skalę światową, co stymuluje transgraniczny handel elektroniczny;
27. przypomina, że zawarcie umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi musi zapewnić równowagę między skutecznym egzekwowaniem praw własności intelektualnej a ochroną podstawowych praw konsumentów oraz przyczynić się do dalszych innowacji, przepływu informacji i wykorzystywania zgodnych z prawem usług w internetowym środowisku handlowym;
28. zwraca się do Komisji z wnioskiem o prowadzenie kampanii informacyjnych i edukacyjnych z wykorzystaniem tradycyjnych i internetowych narzędzi, aby podnieść poziom świadomości wśród konsumentów odnośnie do ich praw w celu zwiększenia ich zaufania do handlu w Internecie;
29. ubolewa nad rozdrobnieniem internetowego rynku UE wynikającego z przepisów regulacyjnych, które zezwalają na geograficzny podział rynku lub go wymagają, przepisów regulacyjnych uniemożliwiających lub utrudniających dostarczanie towarów lub usług internetowych, umownych ograniczeń dystrybutorów, braku pewności prawa, braku zaufania konsumentów do bezpieczeństwa systemów płatniczych, wysokich opłat za dostęp do Internetu oraz wszelkich ograniczeń dotyczących dostępności opcji dostaw;
30. wzywa Komisję do publikowania na swojej stronie internetowej informacji o prawach konsumentów w kontekście handlu międzynarodowego w Internecie, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii umów, ochrony konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, poufności i praw autorskich;
31. jest zdania, że niedociągnięcia regulacyjne internetowego rynku UE utrudniają rozwój stabilnego i silnego europejskiego, internetowego środowiska przemysłowego i handlowego, czego wynikiem jest niezadowolający udział europejskich konsumentów w unijnych i międzynarodowych transakcjach handlowych i co utrudnia kreatywność i innowacyjność w działalności handlowej; żałuje, że liczba przedsiębiorstw z siedzibą w UE świadczących wyłącznie usługi internetowe jest bardzo mała;
32. odnotowuje wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej praw konsumentów (COM(2008)0614), w której pokłada się nadzieje na zwiększenie poziomu pewności prawnej, przejrzystości i ochrony dla coraz większej liczby konsumentów dokonujących zakupów przez Internet, w szczególności w odniesieniu do dostawy towarów, przejścia ryzyka, zgodności z umową i gwarancji handlowych;
33. przypomina, że zaufanie, w szczególności ze strony konsumentów i MŚP, jest sprawą podstawowej wagi dla pełnego wykorzystania możliwości oferowanych przez handel internetowy, jak podkreśla się w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 21 czerwca 2007 r.;
34. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich możliwości wzmocnienia zaufania poprzez działania na właściwych forach międzynarodowych, takich jak WTO, i do czynienia starań, by spełnić światowe standardy i normy uwzględniające najlepsze praktyki europejskie;

Czwartek 5 lutego 2009 r.

35. wzywa Komisję do ulepszenia prawnej interoperacyjności usług internetowych poprzez opracowanie wzorcowych licencji i innych rozwiązań prawnych zgodnych z systemami prawnymi, w których prawo prywatne nie zostało zharmonizowane, w szczególności w odniesieniu do dobrowolnych odszkodowań za naruszenie praw patentowych w świetle międzynarodowych standardów internetowych, a także do propagowania istniejących rozwiązań europejskich w zakresie interoperacyjności prawnej jako sposobu obniżenia kosztów transakcji i zmniejszenia niepewności prawnej u dostawców usług internetowych;
36. wzywa Komisję, jeżeli to stosowne – we współpracy z OECD, do opracowania szczegółowej analizy przedstawiającej dane statystyczne dotyczące międzynarodowego handlu elektronicznego;
37. wzywa Komisję do opracowania kompleksowej strategii usuwania barier w prowadzeniu handlu elektronicznego, które MŚP wciąż napotyka (dostęp do technologii informacyjno-komunikacyjnych, koszty związane z opracowaniem i utrzymaniem systemów handlu elektronicznego, brak zaufania, brak informacji, niepewność prawna w przypadku sporów transgranicznych itp.), oraz zaleceń politycznych, w tym oferowania MŚP zachęt w zamian za większy udział w internetowym handlu towarami i usługami; w tym względzie zachęca do stworzenia bazy danych mającej na celu zapewnianie informacji oraz doradztwa w zakresie zarządzania nowym i niedoświadczonym uczestnikom handlu internetowego oraz do przeprowadzenia porównawczej analizy ekonomicznej korzyści czerpanych przez MŚP z handlu elektronicznego i reklam internetowych, a także studiów przypadku ukazujących MŚP w UE, które odniosły sukces, prowadząc handel internetowy;
38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zachęcania MŚP do działalności w Internecie i organizowania platform wymiany informacji i najlepszych praktyk oraz zaleca, by Komisja i państwa członkowskie promowały dokonywanie zamówień publicznych drogą elektroniczną, ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia dostępności elektronicznej;
39. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji polegającą na rozpoczęciu dialogu publicznego poprzez wydanie przez nią dokumentu pt. „Szanse związane z towarami i usługami internetowymi” oraz utworzenie grupy doradców mających współpracować w celu sporządzenia sprawozdania na temat istotnych kwestii;
40. zwraca uwagę, że dzięki Internetowi powstało nowe podejście do produkcji, wykorzystania oraz upowszechniania dóbr i usług kulturowych, co może przyczynić się do międzykulturowego zrozumienia na podstawie wolnego i uczciwego dostępu do nowych technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz poszanowania dla różnorodności kulturowej i językowej;
41. podkreśla, że produkty oraz usługi kulturowe i artystyczne mają wartość zarówno gospodarczą jak i kulturową oraz że istotne jest utrzymanie takiego ich rozumienia w negocjacjach i porozumieniach dotyczących handlu międzynarodowego oraz poprzez sieci globalne, wdrażając konwencję UNESCO w sposób prawnie wiążący;
42. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, że europejskie sektory kultury w pełni wykorzystują nowe możliwości wynikające z handlu przez Internet, a w szczególności sektory audiowizualny, muzyczny oraz wydawniczy, oferując jednocześnie skuteczną ochronę przed nielegalnym handlem i piractwem; nie może to jednak mieć wpływu na politykę Wspólnoty, jasno określonej w mandacie negocjacyjnym, polegającą na powstrzymaniu się od składania ofert lub akceptowania żądań liberalizacyjnych w sektorze audiowizualnym i kultury;
43. uważa, że Internet staje się najbardziej wydajnym medium w zakresie eliminowania przepaści handlowej między północą a południem; jest zdania, że Internet otwiera nowe kanały handlowe łączące najsłabiej rozwinięte kraje i inne kraje rozwijające się z zaawansowanymi i centralnymi systemami handlowymi, zwiększając ich eksport i omijając wady tradycyjnych praktyk handlowych;

Czwartek 5 lutego 2009 r.

44. uważa, że należy wspierać udział w międzynarodowym handlu internetowym krajów najsłabiej rozwiniętych oraz innych państw rozwijających się poprzez zwiększenie inwestycji w podstawową infrastrukturę np. sieci telekomunikacyjne i narzędzia dostępne; podkreśla potrzebę taniego i dobrego jakościowo świadczenia usług internetowych; uznaje, że liberalizacja rynku telekomunikacyjnego doprowadziła do zwiększenia inwestycji w infrastrukturę, poprawy usług i innowacyjności;

45. stwierdza, że w wielu krajach użytkownicy uzyskują dostęp do Internetu za pośrednictwem urządzeń przenośnych;

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Wpływ umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) na rozwój

P6_TA(2009)0051

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wpływu umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) na rozwój (2008/2170(INI))

(2010/C 67 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym z dni 10 i 11 kwietnia 2006 r. oraz w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej z dnia 16 października 2006 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej z dni 15 i 16 czerwca 2006 r.,
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając wnioski z 2870-ego unijnego posiedzenia Rady ds. Stosunków Zewnętrznych z dni 26 i 27 maja 2008 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając rezolucję Rady Ministrów AKP–UE przyjętą w dniu 13 czerwca 2008 r. w Addis Abebie,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2006 r. pt: „Komunikat zmierzający do zmiany wytycznych negocjacyjnych dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym z krajami i regionami AKP” (COM(2006)0673),

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 30.06.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.